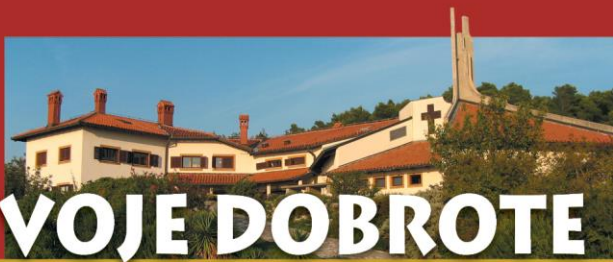

LETNIK XXIV, Januar 2018

TVOJE DOBROTE

NALOGA KRŠČENIH: VERO DELITI NAPREJ

*Jezus danes dela po nas.
Jezus danes potrebuje
tvoje in moje roke, roke
vsakega zvestega
sodelavca njegove Cerkve,
da bodo objemale in delile
njegovo ljubezen. Na
poseben način potrebuje
roke svojih posvečenih,
prav tako pa na drugačen
način potrebuje roke
vsakega kristjana, ki je v
svojem življenju postavil
Jezusa na pr(a)vo mesto.*

**SVETI JANEZ BOSKO,
SVETNIK VZGOJITELJ,
PROSI ZA NAS!**

Potrebuje nas, da pomagamo tudi mladim družinam, ki jim še ne gre najbolje v pristnem krščanskem življenju, da stopijo na drugačno, to je pravo pot.

Ljubeči starši želijo svojim otrok dati tisto najboljše, kar lahko dajo. In kako lahko dajo nekaj, česar nimajo? Kako lahko posredujejo kaj več kot molitev »Sveti angel«, če pa tega niso prejeli in sami niso našli? Če so dopustili, da je vse tisto, kar so imeli v trenutku, ko jih je Sveti Duh potrdil v veri, odšlo, izpuhtelo v nič, zbledelo? Ne morejo svojim otrokom dati nekaj, česar nimajo več.

TEDEN MOLITVE ZA EDINOST KRISTJANOV

Tvoja desnica, Gospod, se je povečala z močjo (2 Mz 15,6)

Za glavno temo tedna molitve za edinstvo kristjanov 2018 so kristjani otočja Karibov izbrali pesem, ki jo Sveto pismo pripisuje Mojzesu in njegovi sestri Mirjam (2 Mz 15,1-21). Opeva osvoboditev in zmago nad zatiranjem, ki ga je judovsko ljudstvo dolga stoletja trpelo v Egiptu. Kristjane Karibskega otočja je ta pesem posebej nagovorila, ker je tudi njihova zgodovina zaznamovana s ponižujočim suženjstvom. Največ prebivalcev je nekdanjih afriških sužnjev, ki so jih tja pripeljali evropski kolonizatorji. Kolonialni sistemi so izvajali trgovino z ljudmi in prisilno delo. S tem so podjarmljena ljudstva oropali njihovih neodtujljivih pravic: istovetnosti, človeškega dostojanstva, svobode in samoodločbe.

Tudi Slovenija – skupaj z mnogimi drugimi narodi Srednje in Vzhodne Evrope – je pred četrto stoletje doživela osvoboditev od ideološkega nasilja komunizma. Zato se bomo v dneh od 18. do 25. januarja pridružili hvalnici Bogu, ki osvobaja, in prosili, da vodi kristjane naproti edinstvu »v resnici in ljubezni«.

SPODBUDA ZA OBHAJANJE NEDELJE SVETEGA PISMA

Z Bogom v družini

„Kakor je svet ta, ki vas je poklical, bodite tudi sami sveti!“ (1 Pt 1,15).

Sveti oče Frančišek nas spodbuja: »Vsi smo poklicani, da vzdržujemo živo teženje proti nečemu, kar presega nas same in naše omejenosti, in vsaka družina mora stalno živeti s to pobudo. Gremo naprej, družine, nadaljujmo svojo pot! Ne izgublajmo upanja zaradi svojih omejenosti, pa tudi ne opuščajmo iskanja polnosti ljubezni in vzajemnosti, ki nam je bila obljubljena!« (Radost ljubezni, št. 325).

»Božja beseda je živa in učinkovita in ostrejša kakor vsak dvorezen meč in prodre do ločitve duše in duha, tudi do sklepov in mozga ter razsoja misli in namene srca« (Heb 4,12). Naj nas Božja beseda tudi letošnje nedelje Svetega pisma razsvetli in posveti!

ZAČETEK OBREDA SVETE MAŠE

»Bili so stanovitni v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah. Vse pa je v duši navdajal strah, zakaj po apostolih se je dogajalo veliko čudežev in znamenj. Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostimi srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje.« (Apd 2,42-47)

»Dragi bratje in sestre, dober dan! Danes hočem v živo vstopiti v evharistično obhajanje. Mašo sestavljata dva dela. To sta besedno bogoslužje in evharistično bogoslužje, ki sta med sabo tako tesno povezana, da predstavljata eno samo

bogoslužno dejanje (prim. Splošna ureditev rimskega misala, 8). Uvedeno z nekaterimi pripravljalnimi obredi ter zaključeno z drugimi je obhajanje eno samo telo, ki ga ni mogoče ločiti. Zaradi boljšega razumevanja tega, bom skušal razložiti nekatere trenutke, ki so vsak zase sposobni dotakniti se in vključiti katero od naših človeških razsežnosti. Potrebno je poznati ta sveta znamenja, da v polnosti živimo sveto mašo in okušamo vso njeno lepoto.

Začetni obred Ko se je ljudstvo zbralo, se začne obhajanje z začetnim obredom, ki vsebuje: vstop mašnikov ali mašnika, pozdrav: 'Gospod z vami' ali 'Mir z vami', kesanje, 'Izpovedujem', ko prosimo odpuščanje za svoje grehe, 'Kyrie eleison' (Gospod usmili se), slavo in glavno prošnjo (molitev zbiranja). Molitev zbiranja se ne imenuje zato, da bi pobirali darove, ne... To je zbiranje namenov vseh ljudstev in ta zbirka namenov ljudstev se dviga v nebo kot molitev. Namen teh delov, tega uvoda je, da bi verniki, ki so se zbrali, oblikovali skupnost ter bi se pripravili z vero prisluhniti Božji besedi in vredno obhajati evharistijo.

Nikakor ni lepa navada gledati na uro in reči: 'Ne, ne, sem prišel pravočasno..., pa čeprav pridem po pridigi..., saj sem s tem spolnil zapoved.' Ne, ne, takšno presojanje. Maša se začne z znamenjem križa, z vsem tem uvodnim obredom, saj s tem začnemo kot skupnost častiti Boga. In zaradi tega je pomembno predvideti tako, da ne zamudimo, ampak pridemo prej, da tako pripravimo srce za obred, za to obhajanje skupnosti.

Oltar je Kristus Medtem ko se običajno poje vstopno pesem, gre duhovnik v procesiji z drugimi bogoslužnimi sodelavci do prezbiterija in tam v znamenju čaščenja s poklonom pozdravi oltar, ga poljubi in če je kadielnica, ga pokadi. Zakaj? Zato, ker je oltar Kristus, je podoba Kristusa. Ko mi gledamo oltar, gledamo tja, kjer je Kristus. Oltar je Kristus. Te geste, ki se lahko za mnoge odvijajo neopaženo, so zelo pomembne, saj od vsega začetka izražajo, da je maša srečanje ljubezni z Gospodom, ki je s tem, da je 'daroval svoje telo na križu... postal oltar, žrtev in duhovnik' (Velikonočni hvalospev V). Oltar je namreč kot znamenje Kristusa središče delovanja milosti, ki se vrši z evharistijo in vsa skupnost je zbrana okoli oltarja, ki je Kristus. Ne zato, da bi gledali obraze, ne, da gledamo Kristusa. Vsi smo okoli oltarja, ker je Kristus v središču skupnosti in ne daleč od nje.

Znamenje križa Zatem sledi znamenje križa. Duhovnik, ki vodi, to znamenje naredi na sebi in isto storijo vsi člani občestva, saj se zavedajo, da se bogoslužno dejanje vrši 'v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.' Tu prihajam na drug zelo majhen argument. Ste videli, kako otroci napravijo znamenje križa? Takole... Ne vedo, kaj delajo, vsaj včasih je tako... Naredijo znamenje, ki pa ni znamenje križa. Prosim vas očete, mame, stare starše, že od malega naučite otroke, da se prav pokrižajo in jim razložite, kaj pomeni imeti kot varstvo Jezusov križ. Vsa molitev se torej giblje, če tako rečemo, v prostoru Svete Trojice: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha, ki je prostor brezmejnega občestva, saj ima tako za izvir kot cilj ljubezen Troedinega Boga, ki se je izrazila in se nam podarila s Kristusovim križem. Njegova velikonočna skrivnost je namreč dar Svete Trojice, saj evharistija izhaja iz njegovega prebodenega srca. S tem ko napravimo znamenje križa, ne samo, da se spominjamo svojega krsta, ampak potrjujemo, da je bogoslužna molitev srečanje z Bogom v Kristusu, ki se je za nas učlovečil, umrl na križu in veličasten vstal.

Pozdrav Duhovnik zatem pozdravi z bogoslužnim pozdravom: 'Gospod z vami', ali s podobnim pozdravom, kar nekaj jih je namreč, in občestvo odgovori: 'In s tvojim duhom.' Smo v dialogu, smo na začetku maše in moramo pomisliti na pomen vseh teh gest in besed. Vstopamo namreč v simfonijo, v kateri odmevajo različni odtenki glasov, vključno s tišino, z namenom ustvariti 'skladnost' med vsemi udeleženci in prepoznati, da nas vodi k skupnemu cilju edini Duh. Dejansko duhovnikov pozdrav ter odgovor ljudstva razodevata skrivnost zbrane Cerkve. S tem se izrazi ista vera in vzajemna želja, da smo z Gospodom in da živimo v edinosti z vso skupnostjo.

Kesanje To simfonijo molitve skušamo doseči, kajti po tem se začne trenutek, ki se nas zelo tiče, saj nas tisti, ki vodi, povabi priznati lastne grehe. Vsi smo grešniki. Ne vem, morda kdo med vami ni... Če kdo ni, prosim, naj dvigne roko tako, da bomo vsi videli. Toda ni nobene dvignjene roke. Imate pravo vero. Vsi smo grešniki in zaradi tega na začetku maše prosimo odpuščanja. To se imenuje kesanje. Ne gre zato, da pomislimo na storjene grehe, ampak veliko več, gre za povabilo, da izpovemo z vso ponižnostjo in iskrenostjo, kot cestinar v templju, pred Bogom in pred skupnostjo, pred brati in sestrami, da smo grešniki. Ker evharistija v resnici posedanja velikonočno skrivnost, torej Kristusov prehod iz smrti v življenje, je prvo kar moramo storiti, da prepoznamo v katerih smrtnih situacijah smo, da bomo lahko z njim vstali v novo življenje. To nam da razumeti, kako pomembno je kesanje. Zato se bomo vrnili k temu argumentu tudi med naslednjo katehezo. Korak za korakom gremo naprej pri razlagi maše. Prosim pa vas, dobro naučite otroke delati znamenje križa.« (*Papež Frančišek v katehezi med splošno avdienco v dvorani Pavla VI.; Vatikan, 20.12.2017*)

V preddverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

Obudimo molitev **Angel Gospodov**, ki nas spominja velike skrivnosti našega odrešenja, Marijinega velikodušnega odgovora in Božjega povabila k sodelovanju tudi nam. Ob blagoslovu domov boste prejeli podobico s to molitvijo.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

17.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) *ni v juliju in avgustu*

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon: **05 652 12 12; 041 243 278** – župnik Franc Šenk SDB

Elektronska pošta: **zupnija.ankaran@rkc.si**

Spletna stran župnije: **ankaran.donbosko.si**

Transakcijski račun: **IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X**